

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 12. Academia Gallica Parisiis erecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

crederet, elogium recens adscriptum Sæc. XVII.
 quarto post anno aboleri iussit, quin A. C. 1635.
 tamen antiquum restitueret, hac cura
 his Successoribus relicta.

§. XII.

Academia Gallica Parisiis erecta.

Postquam anno priori Fœderati Belgii Relat. de
 Ordines Ultrajecti suam Academiam Hist. de
 exerant, pariter alia in Galliis ad Academ.
 Italicarum normam feliciter auctori Francois. de
 tate Regia fuit stabilita. Tenue hujus Pelisson Hist.
 initium repetendum est a literario com- du Parlem.
 mercio, quod Antonius Godeau Graf de Paris
 sensis Episcopus cum Gombaldo, utro- cap. 52.
 que Haberto, aliisque Viris eruditis pag. 248.
 per sex circiter annos Parisiis fovebat.
 Hi in Valentini Conrarti ædibus con-
 venientes, opuscula a variis recens e-
 dita dijudicare, acrique censura per-
 stringere, & cunctis eloquentiæ arca-
 nis ornare, atque a Styli, verborum, vel
 argumenri vitiis expurgare satagebant,
 unice intenti, ut Gallici idiomatis bar-
 barie exulare iussa, tam Sacram, quam
 forensam eloquentiam ad primævam
 puritatem revocarent, ac saniozem cogi-
 tandi disserendique rationem invehe-
 rent: Tam proficui laboris notitiam
 Boisrobertus Abbas, Vir illa ætate
 longe celeberrimus communicabat Ri-
 chelio

Hist. Eccles. Tom. LX.

D

chelio

Sæc. XVII. chelio Cardinali, qui præclarum hunc
A. C. 1635. cætum auctoritate Regia comprobandum censuit, communique ceterorum consilio novæ hujus Academiæ statuta correxerit, eorumque confirmationem a Rege impetravit, edito desuper diplomate Regio, Mense Septembri hujus anni. Hac igitur institutione Richelii Cardinalis sese de patria sua optime meritum reddebat, omnique jure hujus Academiæ Protector, fundatorque nominabatur, unde quinto Statutorum articulo Academicis injunctum ut eorum quivis polliceretur, se semper sui Protectoris merita, memoriamque summo in honore habiturum, quem tamen articulum Cardinalis obliterari præcepit: Nec deerant tamen malevoli, qui Academiæ institutum carperent, ac Cardinalis gloriæ inviderent, quos inter Michael Vafforius perfidus ille Apostata prorsus insulse scripserat, quod Cardinalis Richelii tyrannis sat luculenter in hujus Academiæ erectione elucet: hic enim iniquo tulerat animo, quod honesti Viri in privatis cædibus libere convenerent: quam nequiter hæc imputentur præcipuo hujus Academiæ promotori, cuique obvium est. Vafforius nempe hanc tyrannidis calumniam non in Academicorum, sed sectariorum schola didicit, qui usitata phrasi, quidquid vel

Roma

Romani Pontifices, vel Cardinales agunt, tyrannidem appellant. Præterea Parlamentum, seu sanctior Senatus privilegia huic Academiæ a Rege concessa confirmare, necnon ad acta referre, integris octodecim Mensibus distulit, eoquod vereretur, ne invalescente purioris idiomatis usu barbaræ forensis styli phrasēs sensim abolerentur, atque Academia sibi jurisdictionem in Regiam Bibliothecam vindicare, aut Academici emunctæ naris Viri, necnon Regia auctoritate suffulti, Aristotelis doctrinam in Parisina Universitate edito Parlamenti stabilitam fastidientes, novitates invehere intenderent. Hanc quoque Senatus repugnantiam alii imputabant vindictæ studio in Cardinalem, qui summa auctoritate prævalens crebras Senatui molestias intulerat: Nihilominus urgente ipsius Regis mandato Senatus Regium diploma Mense Julio Anno hujus sæculi trigesimo septimo ad Curiæ tabulas retulit, ea tamen lege, ut Academia nonnisi de idiomate Gallico & de libris ab ea compositis vel eius judicio relictis cognoscendi jure gaudeat,

§ XIII.

*Varii libelli a Facultate Parisiensi
Theologica censuris notati.*

D 2

Die